

Til § 12 d

Med henblik på opfyldelse af fjernsalgsdirektivet foreslås der visse særlige regler om den erhvervsdrivendes opfyldelse af aftaler vedrørende fjernsalg af varer eller tjenesteydelser.

Reglen i *stk. 1* modificerer almindelige kontraktretlige regler, jf. navnlig princippet i købelovens § 12, hvorefter opfyldelse af en aftale skal ske ved påkrav, hvis opfyldelsestiden ikke fremgår af parternes aftale eller omstændighederne i øvrigt, og § 13, hvorefter sælgeren i tilfælde, hvor der i aftalen er fastsat et tidsrum for leveringen, har ret til at vælge leveringstidspunktet inden for dette tidsrum, medmindre det fremgår af omstændighederne, at spillerummet er fastsat i køberens interesse.

Det følger af direktivet, at disse regler ved aftaler om fjernsalg alene kan opretholdes med den begrænsning, at den erhvervsdrivende (forudsat, at frigørelsestiden er indtrådt, dvs. at den erhvervsdrivende på det pågældende tidspunkt har ret til at frigøre sig ved opfyldelse) skal »effektuerer bestillingen« (direktivets formulering) inden 30 dage efter, at forbrugeren sendte sin bestilling til den erhvervsdrivende, selv om forbrugeren ikke har fremsat påkrav forinden.

Det kan give anledning til tvivl, hvad der skal forstås ved direktivets formulering: »effektuerer bestillingen«. For med sikkerhed at opfylde direktivet foreslås det, at den erhvervsdrivende ikke blot skal have påbegyndt udførelsen, men skal have opfyldt alle sine kontraktmæssige forpligtelser inden 30-dages fristens udløb. Den erhvervsdrivende må således være opmærksom på at få indføjet en længere frist i aftalen, hvis det er nødvendigt.

Den foreslåede bestemmelse begrænser ikke parternes adgang til at træffe aftale om forfaldstid m.v., og 30-dages fristen må normalt anses for fraveget i aftaler om løbende levering m.v., også uden et udtrykkeligt vilkår herom.

30-dages fristen regnes fra - ikke fra og med - den dag, forbrugeren »afgav« bestilling eller tilbud, f.eks. sendte det med posten.

Bortset fra den særlige regel om forsinkelse i *stk. 2*, foreslås der ingen særlige regler om forbrugers beføjelser, hvis 30-dages fristen ikke overholdes. Dette må afgøres efter almindelige kontraktretlige regler.

Reglen i *stk. 2* drejer sig om forsinket levering i tilfælde, hvor den erhvervsdrivendes ydelse som helhed ikke kan skaffes - f.eks. fordi den er udsolgt eller gået til grunde.

Bestemmelsen regulerer ikke tilfælde, hvor en bestilt tjenesteydelse bliver mangelfuld, fordi de materialer, der skulle bruges, ikke kan skaffes.

Bestemmelsen regulerer heller ikke tilfælde, hvor det alene er en delkomponent, der ikke kan skaffes - f.eks. en bestemt kogeplade i et køkken, som er bestilt til opsætning hos forbrugeren - jf. formuleringen »den aftalte ydelse som helhed ikke kan leveres«. Forsinkelse med en delleverance er heller ikke omfattet.

Med henblik på opfyldelse af direktivet foreslås det, at forbrugeren i sådanne tilfælde skal kunne hæve aftalen, såfremt der foreligger misligholdelse, uanset om misligholdelsen (forsinkelsen) er af væsentlig betydning for ham. Den foreslåede bestemmelse fraviger herved de almindelige regler om forsinkelse i købeloven, jf. lovens § 74, *stk. 2*.

Der foreligger kun misligholdelse (forsinkelse), hvis det ikke skyldes forbrugeren eller en omstændighed, han bærer risikoen for, at varen eller tjenesteydelsen ikke leveres i rette tid, jf. princippet i købelovens § 74, *stk. 1*. Som nævnt i de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.5, må direktivet imidlertid antages at være til hinder for, at risikoen for, at varen eller tjenesteydelsen ikke er tilgængelig, ved aftale kan pålægges forbrugeren. Derfor foreslås det i 2. pkt., at sådanne aftalevilkår ved fjernsalg ikke kan påberåbes af sælgeren.

Det foreslås, at den erhvervsdrivende i de omhandlede tilfælde skal underrette forbrugeren om årsagen til misligholdelsen, og om forbrugers ret til at hæve aftalen.

Hæver forbrugeren aftalen, vil det efter *stk. 3* udløse pligt til at betale morarente efter renteloven, hvis den erhvervsdrivende ikke tilbagebetaler eventuelle forudbetalte beløb senest 30 dage efter, at forbrugers meddelelse om ophævelse er kommet frem. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den tilsvarende regel i den foreslåede § 12 c, *stk. 3*.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre direktivets artikel 7, *stk. 1* og 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.5.

Til § 13

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 12, *stk. 2*.

Det foreslås at beskytte forbrugere mod visse lovgivningsklausuler, hvorefter lovgivningen i et land uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) skal finde anvendelse på aftalen. Beskyttelsen mod sådanne klausuler gælder i det omfang, det pågældende »tredjeland« lovgivning om de spørgsmål, som reguleres i direktivet, ikke indeholder en ligeså omfattende beskyttelse af forbrugeren, som lovgivningen herom i det EØS-land, hvis lovgivning ellers